

مسجد طراز اسلامی

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در دیدار الهی جماعات مساجد استان تهران (۹۵/۲۳) فرمودند: «مسجد میتواند پایگاه همه‌ی کارهای نیک باشد، چنین مسجدی همان مسجد طراز اسلامی است که پایگاه اطلاع‌رسانی Khamenei.ir و بزرگی‌ها و الزامات آن را در این اطلاع‌گذاشت مرور می‌کند.»

وظایف امام جماعت

- ۱ مدیریت محتوایی و معنوی مسجد به صورت خردمندانه، مسئولانه و عاشقانه
- ۲ محوریت تلاش برای پرداختن به آرایه‌های معنوی و ظاهری مساجد
- ۳ کمک گرفتن از امامان جماعت مسن از فضای جوان
- ۴ آماده‌سازی خود برای طبابت معنوی
- ۵ انس با نمازگزاران بویژه جوانان
- ۶ غمگساری و همدلی با نمازگزاران
- ۷ برقراری نماز جماعت در اوقات سه‌گانه نماز
- ۸ آموزش ترجمه و مفهوم نماز به شکل نوین و جذاب

وظایف متولیان و مدیران

- ۱ بهره‌گیری کامل از ظرفیت‌های مسجد برای جذب مردم و تبلیغ معارف اسلامی
- ۲ برنامه‌ریزی و استفاده از ابزارهای فرهنگی، هنری برای تقویت معنوی مسجد
- ۳ ترویج نماز با کیفیت در میان مردم، به ویژه جوانان و نوجوانان
- ۴ جذب جوانان با محبت به آنها
- ۵ بازبودن در مسجد در طول روز
- ۶ پخش صدای اذان با صوت خوش
- ۷ خودداری از پخش صداهای آزاردهنده

ویژگی‌ها

برخوردار از آرایه‌های معنوی و ظاهری

کانون موعظه و پرورش اخلاق

هسته‌ی مقاومت فرهنگی سیاسی، امنیتی و نظامی

پایگاه فعالیت‌های اجتماعی مظهر آیه‌تکی دنیا و آخرت، فرد و جامعه

مأمون و مایه‌ی خیر و برکت در محل

برخوردار از محیطی زنده و پرنشاط و آینده‌پو و لبریز از امید

وظایف فعالان مسجد

- برنشاط و لبریز از امید ساختن مسجد با حضور جوانان و روحیه‌های بسجی
- برقراری پیوند تعریف‌شده و شایسته میان مسجد و مراکز آموزشی
- جوانان در آغاز ازدواج | افراد موفق در زمینه‌های علمی، اجتماعی، ورزشی و هنری | خیرین | غمخیزگان | نوزادان تازه تولد یافته
- ایجاد جایگاه خاص برای جوانان و جذب آنان شمردن خدمت به مسجد
- غبارروبی شایسته مساجد

بازخوانی گزیده‌ای از بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار ائمه جماعات مساجد استان تهران (مرداد ۱۳۹۵)

رفت‌وآمد پیدا بکنند، خیلی بی‌کارت دارد. کار را در جامعه جوان‌ها انجام می‌دهند، بیشتران حرکت‌های اجتماعی جوان‌ها هستند، اینها هستند که کار می‌کنند، تلاش می‌کنند. جاذبه برای جوان برخلاف آنچه بعضی تصور می‌کنند، گذاشتن میز پینگ‌پنگ نیست. بعضی خیال می‌کنند برای اینکه جوان‌ها را جذب کنیم به مسجد، وسایل سرگرمی فراهم بکنیم؛ ... راه جذب جوان‌ها تصرف دل جوان است. دل جوان یک قیامتی است، اوضاعی است. گرایش جوان به معنویت یکی از آن رازهای بزرگ الهی است. یک حرف معنوی را برای امثال بنده که بگویند، خوب گوش می‌کنم، حاکم آن‌دکی تأثیر پیدا می‌کند، اما همان حرف را به یک جوان بزنند، منتقل می‌شود، از این‌رو به آن‌رو می‌شود. دل جوان حقیقت‌پذیر است، دل جوان به فطرت الهی نزدیک است؛ فطرت الله‌اللی فطر الناس علیها. دل جوان با نصایح و مطالب معنوی و سلوکی و عرفانی انس پیدا می‌کند، زود انس پیدا می‌کند، زود دل‌باخته و دل‌بسته می‌شود، جاذبه جوان‌ها اینهاست. شما سخن را، حرف را، اقدام را با معنویت، با عرفان واقعی، نه عرفان‌های تخیلی و توهمی و صوری، یک مقداری آمیخته بکنید، خواهید دید جوان چطور مجذوب می‌شود و می‌آید. جاذبه جوان در مسجد اینهاست. والا حالا یک وسیله بازی هم آنجا فراهم کردیم، گذاشتیم، خوب اگر بناست برای بازی بیاید، برود در باشگاه بازی کند. مساجد ما یعنی مساجدی که امروز خوشبختانه در نظام جمهوری اسلامی هستند و غالباً ۴۰۰۳۰ سال عمر دارند، یک تاریخ شندینی و زیبایی دارند؛ غالباً این‌ها در مسجد هستند. در این مساجد علمایی آمده‌اند، ائمه جماعتی آمده‌اند، رفتارهایی داشته‌اند، برخوردهایی داشته‌اند، مؤمنینی در اینجا آمده‌اند، جوان‌هایی در اینجا تربیت شده‌اند، از اینجا بسیج‌هایی صورت گرفته، شهدایی (آدم‌دهان)، پیکرهای شهیدی به این مساجد برگشته‌اند؛ اینها تاریخ است، اینها سرگذشت‌های جذاب یک مسجد است؛ این سرگذشت‌ها را باید حفظ کرد. هر کدام از این مساجد می‌تواند یک سرگذشت واقعی جذاب درس‌آموزی داشته باشد برای کسانی که امروز در مسجدند و کسانی که فردا به این مسجد خواهند آمد؛ این را در قالب‌های گوناگون - قالب کتاب، قالب مقالات مجله‌ای، قالب عکس، قالب کلیپ - می‌شود در آورد؛ اینها را می‌شود تبیین کرد. چقدر از این مساجد هستند که شهدای نام‌آوری در این مساجد تربیت پیدا کردند، بعد خارج شدند و در راه خدا به شهادت رسیدند؛ این تاریخ را ما بایستی حفظ کنیم.

گروه‌ها و احزاب و جریان‌ها روشن می‌شود که آیا داریم به سمت عدالت اجتماعی می‌رویم؟ آیا داریم به سمت استقلال واقعی دینی می‌رویم؟ آیا داریم به سمت ایجاد تمدن اسلامی می‌رویم، یا داریم به سمت وابستگی به غرب و وابستگی به امریکا و تحت تأثیر قرار گرفتن نسبت به یافته‌ها و یافته‌های بی‌مغز غربی‌ها حرکت می‌کنیم؟ این خیلی مسئله مهمی است که سبک زندگی ما، ما را به کدام طرف دارد می‌کشاند؛ این نگاه، نگاه سیاسی است که می‌بینید از فرهنگ سرچشمه می‌گیرد؛ بنابراین در دل فرهنگ، سیاست هم هست. با این نگاه به حوادث جامعه باید نگاه کرد. بعضی کوتاه‌نظری می‌کنند، کوتاه‌بینی می‌کنند و همه چیزها را منحصر می‌کنند در دوستی یا دشمنی با یک شخص. یک شخص یا یک جریان چه اهمیتی دارد؟ باید نگاه کرد، جریان‌شناسی کرده در اغلب کسانی که پایشان می‌نزد این (اجور) است. وقت نماز، مسجد باید باز باشد. هر سه وقت در مسجد باید نماز جماعت برگزار بشود؛ بنا را بر این باید گذاشت. حالا ممکن است بنده مثلاً فرض کنید توانایی ندارم که هر سه وقت بروم، خوب یک نفر دیگر را احتمالاً آنجا بگذارم که سه وقت در این مسجد نماز اقامه بشود. و در مسجد را از پیش از ظهر که باز می‌کنند برای نماز ظهر و عصر، تا شب بعد از نماز عشا باز باشد؛ این‌ها جور نباشد که در مسجد را ببندند. بنده شنیدم بعضی‌ها می‌گفتند «عصری وارد تهران شدیم، نماز ظهر و عصر می‌خواستیم بخوانیم، در هر مسجدی رقتیم بسته بود» البته مال چند سال پیش است؛ نه، مسجد باید باز باشد. بعضی‌ها مسجد را - برخلاف آنچه ما حالا عرض کردیم - از مسائل سیاسی می‌خواهند به کلی بر کنار بدارند. امی گویند آقا شما وارد سیاست نشوید، کار خودتان را بکنید. کار خودتان یعنی چه؟ یعنی بیایید همان نمازتان را بخوانید و بروید فقط پیش‌نمازی محض. این همان سکولاریسم است. ... ما بیاییم اسلام را در کانون‌های اصلی خود یعنی مساجد، از مسائل جامعه، از مسائل سیاست، از مسیر جامعه، از مسیر (سرنوشت) جامعه به کلی منصرف بکنیم؟ این جفای بزرگی است در حق مسجد.

و کشاندن مردم به کارهای گوناگون است. مسجد برای انجام فعالیت‌های اجتماعی و پایگاه فعالیت‌های اجتماعی است. یک مسئله دیگر در مورد مسجد عبارت است از هسته مقاومت. مقاومت وقتی گفته می‌شود، فوراً ذهن می‌رود به مقاومت نظامی و امنیتی و امثال اینها. خوب بله، آن هم قطعاً مقاومت است، اما بالاتر از آن، مقاومت فرهنگی است. حصار فرهنگی، خاکریز فرهنگی در کشور اگر نیست باشد، همه چیز از دست خواهد رفت... مسجد پایگاه بزرگ بسیج فرهنگی و حرکت فرهنگی است؛ شیوه کار را باید در مسجد آموخت که چه کار کنیم. اولاً به شما عرض بکنم حرفی که شما با مأمومین خودتان و مسجدی‌های خودتان می‌زنید، از نطق تلویزیونی و مانند اینها به مراتب کارآمدتر و مؤثرتر است؛ بارها این را عرض کرده‌ایم که نگاه چشم‌درچشم و جلسه نزدیک که نفس گوینده به شنونده می‌خورد، یک چیز دیگری است؛ این فقط هم در اجتماعات ما تجلی دارد؛ البته در کل اسلام در نمازهای جمعه و امثال اینها این هست، لکن در بین شیعه، بروز و ظهور بیشتری دارد. این مجالس روضه‌خوانی، مجالس وعظ و خطابه، مجالس گوناگون خیلی چیزهای مهمی است؛ اینها را دست‌کم نباید گرفت، هم از فضای مجازی مؤثرتر است، هم از صداوسیما مؤثرتر است، منتها خوب دایره‌اش محدود است؛ اگر چنانچه این سلسله عظیم، این تشکیلات عظیم خوب کار کند و در همه‌جا کار کند، تأثیراتش بر همه اینها فائق خواهد آمد و می‌توانید شما این جوان‌ها را، این مخاطب را به معنای واقعی کلمه مصونیت ببخشید و می‌توانید او را در مقابل این میکروپ‌ها و این ویروس‌هایی که به‌طور دائم دارد سرازیر می‌شود به طرف این کشور و طرف این نظام واکسینه کنید. بنابراین (مسجد) هسته مقاومت است، منتها مقاومت بالانواع؛ مقاومت فرهنگی، مقاومت سیاسی، و در جای خود هم مقاومت امنیتی و نظامی؛ کمالاتی که در مساجد (آنگونه بوده). مسجد، (هم) پایگاه مقاومت است، هم (پایگاه) ارشد فعالیت‌های فرهنگی و هدایت فرهنگی و بصیرت فرهنگی (است)؛ در دل فرهنگ، سیاست هم هست. این را هم عرض بکنیم که معنای سیاست فقط این نیست که انسان طرفدار زید و مخالف عمرو باشد یا به‌عکس؛ سیاست یعنی نگاه به حرکت عمومی جامعه که کدام طرف داریم می‌رویم؛ آیا به سمت هدف‌ها داریم حرکت می‌کنیم یا زاویه گرفته‌ایم و داریم از هدف‌ها دور می‌شویم؟ معنای واقعی سیاست این است. آن وقت در خلال این نگاه، تکلیف آدم‌ها و اشخاص و

مسجد اهمیت دارد، پایگاه است. همچنان که معروف شده در زبان‌ها واقعاً پایگاه است. نه فقط پایگاه برای فلان مسئله اجتماعی، بلکه [مسجد می‌تواند پایگاه همه کارهای نیک باشد؛ پایگاه خودسازی، انسان‌سازی، تعمیر دل و تعمیر دنیا و مقابله با دشمن و زمینه‌سازی برای ایجاد تمدن اسلامی و بصیرت‌افزایی افراد. بنابراین پیش‌نمازی مسجد تنها وظیفه امام جماعت نیست؛ پیش‌نمازی هم یکی از کارهاست. اقامه نماز، اقامه حق و عدل، اقامه دین، ابلاغ احکام دینی، وظیفه ما به عنوان پیش‌نماز و به عنوان امام جماعت است. یعنی محور مسجد امام جماعت است، مسجد بر محور امام جماعت است. خوب اگر این شد، احساس مسئولیت انسان سنگین خواهد شد. تصور بنده این است که یکی از کارهای اساسی عبارت است از امامت مسجد؛ (این) یک کار مهم است؛ به‌عنوان یک کار حاشیه‌ای نباید به آن نگاه کرد. اینکه ما به کارهای روزانه‌مان، به مشاغل گوناگون مان برسیم، بعد سر ظهر یا مغرب با عجله تمام در ترافیک و مانند اینها خودمان را برسانیم - نیم‌ساعت، سه ربع هم از وقت دیر شده باشد - برویم آنجا بایستیم به نماز، این کم گذاشتن در حق مسجد است. این را باید یک شغل مهم و اساسی به حساب آورد. پس بنابراین یک مسئله، مسئله گردهمایی مردمی بر محور نماز و محور ذکر از نظر اسلام است. این مهم است. بنابراین اگر کار اجتماعی هم در اینجا انجام می‌گیرد، مثلاً تصمیم می‌گیرند که یک تعاونی‌ای درست کنند برای فقرا یا در یک امر خیری تعاون کنند، این با توجه به اقامه صلوات است، با توجه به ذکر است، برای خدا است، بر محور صلوات است. اگر بسیج می‌شوند از مسجد برای رفتن در مقابله دشمن، این به معنای حرکت جهاد فی سبیل الله هست، بر مبنای خداست، بر مبنای ذکر است؛ اگر وظیفه پیدا می‌کنند که امورات شهری را، امورات محله را مثلاً از لحاظ امنیت، از لحاظ کارهای لازم انجام بدهند، باز بر محور ذکر است.

مسجد پایگاه انواع و اقسام فعالیت‌های اجتماعی است؛ یعنی وقتی ما مردم را گرد این محور جمع کردیم، از آنها چه می‌خواهیم. یکی از چیزهایی که می‌خواهیم این است که به فعالیت‌های اجتماعی بپردازند. در جامعه اسلامی همه آحاد وظیفه دارند، مسئولیت دارند، باید کار انجام بدهند؛ کار برای پیشرفت جامعه، کار برای امت. بنابراین اینجا محل پیمایش فکرها و پراکندن وظایف مختلف